

עפ"ת 31327/11/14 - חטיב אסעד חטיב אסעד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 31327-11-14 חטיב אסעד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50250661084

בפני	כב' השופט דבורה עטר
מערערים	חטיב אסעד חטיב אסעד
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. בפני ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפ"ת (כב' הש' טל אוסטפלד נאוי), בתת"ע 4823-09-14.

הערעור נסוב אודות דחיית בקשה לביטול פסק הדין בהיעדר התייבבות (להלן: "הבקשה") וכן אודות חומרת העונש ובעיקר משך הפסילה בפועל שהוטלה על המערער.

2. נגד המערער הוגש כתב האישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות העולה על מותר, בכך שנהג בדרך שאינה עירונית, ואשר המהירות המותרת בה היא 90 קמ"ש, במהירות של 146 קמ"ש.

3. הדיון נקבע תחילה לדיון בבית משפט קמא, ביום 29.9.14.

ביום 28.9.14 הוגשה בקשה לדחיית הדיון. בית משפט קמא נעתר לבקשה והורה על דחיית הדיון ליום 7.10.14.

ביום 1.10.14 הוגשה בקשה נוספת לדחיית הדיון, בשל העובדה כי במועד הדיון הנדחה חל חג הקורבן. בו ביום ניתנה החלטת בית משפט קמא המורה להגנה להציע מועדים לחודש אוקטובר.

החלטת בית משפט קמא לא מולאה והמערער נשפט בהיעדרו ביום 7.10.14 ונגזר דינו כדלקמן:

א. פסילה בפועל למשך 7 חודשים, בניכוי 30 ימי הפסילה המנהלית.

ב. פסילה על תנאי של 6 חודשים לבל יעבור במשך 3 שנים, את העבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושניה.

4. בדיון שהתקיים בבקשה בפני בית משפט קמא שטח ב"כ המערער דאז את טיעונו.

בדחותו את הבקשה, הדגיש בית משפט קמא את אופן התנהלותו של ב"כ המערער, בעת שהגיש בקשה לדחיית הדיון ולא טרח לברר מה עלה בגורלה, כמו גם את הפגיעה הנגרמת, לנוכח כך, לניהול הדיונים התקין של בית המשפט.

כמו כן ציין בית משפט קמא כי לא נגרם למערער כל עיוות דין, שכן גזר הדין שניתן הולם את חומרת העבירה בה הורשע ונסיבותיו.

5. ב"כ המערער טען בערעור כי הוכחו התנאים הנדרשים לשם ביטול פסק הדין שניתן בהעדר המערער.

לדבריו, קיים הסבר סביר לאי התייצבות וזאת מחמת תחולתו של חג הקורבן באותו המועד. כמו כן בית משפט קמא נענה עקרונית לבקשה שהוגשה לדחיית הדיון, הגם שעמד על קבלת מועדים חלופיים ואי המצאתם, הינה טכנית בלבד.

כן לדבריו, עמדה בפני בית משפט קמא הדרך לנקוט כלפי המערער באמצעים חמורים פחות, דוגמת התניית ביטול גזר הדין בהוצאות ואולם בחר שלא לעשות כן.

הוסיף וטען ב"כ המערער כי קם חשש אמיתי לעיוות דין, שכן מחומר החקירה עלה בין היתר, כי השימוש בממל"ז נעשה בתנאים המטילים ספק באמינותו, לרבות מרחק המדידה, 295.5 מ' בעת שהמרחק המקסימלי הוא 300 מ'.

לאור האמור עתר ב"כ המערער לבית המשפט לקבל את הערעור.

6. ב"כ המשיבה טען כי פסק דינו של בית משפט קמא נשען על אדנים מוצקים, הן באשר לדחיית הבקשה והן באשר לענישה שהוטלה במסגרתו ועתר לבית המשפט להורות על דחיית הערעור.

דין והכרעה

7. הלכה היא כי על המבקש לבטל פסק דין שניתן בהיעדרו, לעמוד בנטל להוכחת אחד מאלה: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו וכן חשש לעיוות דין, היה וייוותר פסק הדין על כנו. תנאים אלה פורשו באופן מצמצם, לאור התכלית לשמה קבע המחוקק את האפשרות לדון בהיעדרם של נאשמים בעבירות קלות, ובכללן, ייעול הדיון וסופיותו (ר' רע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל).

8. ובענייננו, בצדק הדגיש בית משפט קמא כי היה על ב"כ המערער לטרוח ולברר מה עלה בגורל הבקשה שהגיש לדחיית הדיון ואת הפגיעה הנגרמת, לנוכח כך, לניהול הדיונים התקין של בית המשפט. אף הצדק עם בית משפט קמא כי ככלל אין בנסיבות אלה כדי להצדיק ביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

עם זאת, בנסיבותיו הספציפיות של תיק זה, בהן התבקשה הדחיה מחמת העובדה כי במועד הדיון, חל חג הקורבן, מצאתי באיזון המתחייב, לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו של המערער ואולם בכפוף לתשלום הוצאות בסך של 1,000 ₪, עד ליום 15.2.15.

9. אשר על כן אני מורה על קבלת הערעור, כאמור לעיל.

פסק הדין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ה, 04 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.